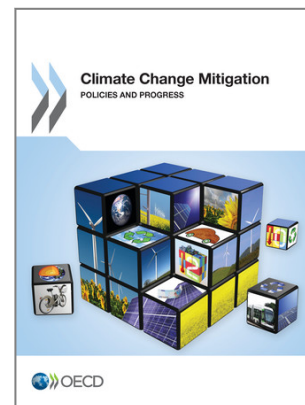

OECD *Multilingual Summaries*

Climate Change Mitigation

Policies and Progress

Summary in Danish

Read the full book on: [10.1787/9789264238787-en](https://doi.org/10.1787/9789264238787-en)

Indsatser for modvirkning af klimaændringer

Politikker og fremskridt

Sammendrag på dansk

Indsatsen mod klimaændringer er en vanskelig politisk balancegang, der kræver en høj grad af tillid og samarbejde mellem landene indbyrdes. De globale udledninger af drivhusgas skal senest i 2050 være 40-70 % under niveauerne for 2010 og være tæt ved nul eller negative senest i 2100, hvis stigningen i den globale temperatur skal holdes nede på under 2°C. Hvis de nuværende tendenser fortsætter, vil der være stor sandsynlighed for væsentligt større temperaturstigninger, og dermed større risiko for alvorlige og uigenkaldelige konsekvenser for økosystemer, betydelige forstyrrelser i landbrugssystemer og negative virkninger for sundheden i dette århundrede og tiden derefter.

I denne rapport gøres der rede for tendenser for og udvikling i politikkerne for modvirkning af klimaændringer i de 34 OECD-medlemslande, EU og 10 partnerlandes økonomier (Brasilien, Folkerepublikken Kina, Colombia, Costa Rica, Indonesien, Indien, Letland, Litauen, Rusland og Sydafrika). Rapporten tilsigter at skabe øget gennemsigtighed og bedre forståelse af målsætningerne for modvirkning af klimaændringerne og det omfang, hvori instrumenter for prissætning af kulstoffer og andre politikker til håndtering af drivhusgasemissioner er blevet implementeret på tværs af forskellige økonomiske sektorer.

Der er identificeret følgende vigtige udviklingstendenser i forbindelse med politikker for modvirkning af klimaændringerne:

- **Udledningerne af drivhusgasser fra de undersøgte lande har under ét været stigende siden 1990'erne, selv om drivhusgasudledningerne pr. enhed af bruttonationalproduktet (BNP) er faldet i næsten alle tilfælde.** I flere tilfælde er udledningerne faldet i de seneste år i kølvandet på den finansielle krise, men er siden steget igen på grund af en øget økonomisk aktivitet eller ændringer i den nukleare politik efter ulykken på Fukushima-atomkraftværket. Nogle lande har nedbragt deres udledninger, men alle lande er nødt til at vise et større ambitionsniveau, i overensstemmelse med principperne i FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), såfremt farlige menneskeskabte klimaændringer skal undgås.
- **Selv om brugen af energikilder med lavt kulstofindhold er stigende, er de fleste lande fortsat afhængige af fossile brændstoffer til at forsyne deres økonomier med energi og fortsætter med at yde støtte til produktionen og forbruget af fossile brændstoffer.** Især tegne kul – der er det mest kulstofintensive brændstof – sig fortsat for 45 % af elproduktionen i de undersøgte lande i 2012. Flere lande har gjort fremskridt i retning af at omlægge deres tilskud til forbrug af fossile brændstoffer, men der er fortsat mange lande, der bliver ved med at støtte produktionen og forbruget af fossile brændstoffer.
- **Afgifter på energi omlægges gradvis, så de i større omfang afspejler kulstofindholdet i brændstoffer, og stadig flere lande anvender kulstofafgifter til specifikt at prisfaste CO₂-udledninger.** Imidlertid er andelen af de samlede udledninger, der er omfattet af energi- og kulstofafgifter, fortsat lav, og afgiftssatserne har til dato ikke været tilstrækkelige til at stimulere til teknologiske forandringer og til at ændre forbrugernes adfærd væsentligt. Kulstofafgifter

implementeres eller planlægges implementeret på nationalt eller subnationalt plan i 15 af de undersøgte lande.

- **Et stigende antal internationale, nationale og subnationale jurisdiktioner gennemfører emissionshandelssystemer (ETS), men kvotepriserne er lave.** Der er gennemført ETS'er i EU og på nationalt niveau i Korea, New Zealand og Schweiz. Kina har lanceret ETS'er som pilotprojekter i syv byer og provinser, og planlægger at lancere et system for hele økonomien. Der er ligeledes gennemført subnationale ETS'er i Californien og i ni nordøstlige amerikanske delstater, Quebec i Canada, samt Tokyo og Saitama i Japan.
- **Flere af de undersøgte lande har for nylig omlagt deres politikker for støtte til vedvarende energi, så de gør mindre brug af afregningspriser og større brug af pristillæg og konkurrenceprægede udbudsprocedurer.** Ligeledes gøres der omfattende brug af standarder for kraftværkers udledninger, standarder for bilers brændstoføkonomi og standarder for bygningers energieffektivitet. Der kan være andre målsætninger, f.eks. forbedring af energisikkerhed, luftkvalitet og menneskers sundhed, der kan ligge til grund for sådanne politikker.
- **De offentlige udgifter til energirelateret F&U som en andel af BNP er fortsat lave, selv om de energirelaterede F&U-udgifters andel til kulstoffattige energiteknologier, såsom energilagring, intelligente forsyningsnet, avancerede brændstoffer og køretøjer, samt kulstofopsamling og -lagring (CCS), er stigende.** I 2012 brugte 22 OECD-medlemslande tilsammen 13 mia. USD på F&U-udgifter i forbindelse med offentlig energi, primært til fornyelige energikilder, energieffektivitet og kernekraft. I nogle lande udgør CCS over halvdelen af de offentlige F&U-udgifter til fossile brændstoffer. Også den private sektor bidrog i betydeligt omfang til energirelaterede F&U-udgifter.
- **De fleste af de undersøgte lande har hidtil kun taget begrænsede forholdsregler i brug for at nedbringe udledningerne fra landbruget, mens andre lande omvendt allerede er nået langt i indsatsen for at nedbringe skovrydning og gribe ind over for drivhusgasudledninger fra andre ikke-energisektorer.** I nogle lande er landbrug, skovrydning, industriprocesser og affald væsentlige kilder til drivhusgasudledninger. Udledningerne i landbrugssektoren i mange lande er faldet i intensitet siden 1990. Imidlertid har gennemførelsen af modvirkningspolitikker i landbrugssektoren vist sig at være en udfordring, til dels som følge af den begrænsede tilgang i mange regioner til billige modvirkningsteknikker. Nogle lande er nået langt i kampen mod skovrydning (f.eks. Brasilien), også selv om det er fra et højt startniveau. Der tages et mix af økonomiske instrumenter, reguleringsmekanismer og informationsprogrammer i anvendelse for at nedbringe emissioner af drivhusgasser fra erhvervslivet og affaldssektorerne.

Næsten alle de undersøgte lande har inden for rammerne af UNFCCC eller Kyoto-protokollen opstillet modvirkningsmål for 2020, som i deres karakter og ambitionsniveau tager højde for nationale forhold. Mange lande har også annonceret deres intention om nationalt fastsatte bidrag for perioden efter 2020. Det Forenede Kongerige har på nationalt plan opstillet et juridisk bindende, langsigtet modvirkningsmål sammen med kortfristede kulstofbudgetter, og lignende metoder er blevet gennemført eller er under overvejelse i Danmark, Finland, Frankrig og Norge. Mange lande har også fastlagt nationale mål for relevante indikatorer, som f.eks. drivhusgasemissioner, vedvarende energi, energieffektivitet og skovdække.

Selv om de hidtil annoncerede, nationalt fastsatte mål er opnået fuldt ud, vil den resterende globale kulstofbalance (der er i overensstemmelse med målet om globalt at holde sig under 2 °C) være opbrugt omkring 2040, med mindre der træffes mere vidtgående foranstaltninger. Selv om de fleste af de undersøgte lande gør visse fremskridt med hensyn til at opfylde deres modvirkningsmål, følger mange af dem en kurs, hvor målet ikke vil kunne nås, med mindre de årlige emissionsreduktionstal sættes betydeligt i vejret.

© OECD

Dette sammendrag er ikke en officiel OECD oversættelse.

Reproduktion af dette sammendrag er kun tilladt på betingelse af, at OECD copyright og titel på den originale publikation nævnes.

Sammendrag på flere sprog er oversatte uddrag af OECD publikationer, der oprindeligt blev publiceret på engelsk og fransk.

De er gratis tilgængelige på OECD Online Bookshop www.oecd.org/bookshop

For yderligere oplysninger kan man kontakte afdelingen OECD Rettigheder og Oversættelser, Direktoratet for Offentlige Anliggender og Kommunikation på rights@oecd.org eller pr. fax: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Besøg vores website www.oecd.org/rights

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2015), *Climate Change Mitigation: Policies and Progress*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/9789264238787-en